Anul al 55-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Nr. 338 Duminică 11 Decembrie 1938

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120. 288/932

14 Pagini P IIII

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Problema evaziunii fiscale

Problema evaziunii fiscale — care preocupă organele ministerului nostru de finanţe — în sensul găsirii unei soluţii practice a ei, spre a se asigura statului veniturile integrale ce i se cuvin pe baza sistemului de impozite pus în aplicare, are mai multe aspecte: tehnică, administrativă, financiară, economică, socială şi chiar psihologică, fiind în legătură şi cu educaţia civică.

De aceea problema aceasta urmează să fie examinată sub toate aceste aspecte, spre a i se putea da soluţia practică.

Când se constată evaziuni fiscale masive şi repetate din an în an, cauzele generale pot fi, — ori reaua organizare a aparatului fiscal de control, ori defectuozitatea sistemului de impozite.

De aceea e instructiv să cercetăm rezultatele ce s'au obţinut până acum din studiile şi anchetele făcute în ultimii ani de comitetul fiscal al Societăţii Naţiunilor, atât cu privire la evaziunea fiscală — care e o problemă specială — cât şi cu privire la legislaţia fiscală din toate ţările.

In virtutea unei rezoluţii a Adunării Societăţii Naţiunilor din 9 Octombrie 1936, Comitetul său fiscal, întrunit în a opta sesiune, la Geneva, în cursul lunei trecute, sub preşedinţia d-lui M. B. Carroll (american), a examinat problema evaziunii fiscale, pe baza studiilor făcute în ultimii doi ani. In 1936 Consiliul Societăţii Naţiunilor a mai cerut tuturor statelor să dea agrementul lor pentru încheierea unei convenţii generale internaţionale, în care să se prevadă organizarea unui schimb de informaţii în această materie.

S'a constatat, din răspunsurile obţinute din partea majorităţii guvernelor, că nicio obiecţiune technică nu a fost făcută împotriva acestor propuneri, dar ele nu s'au arătat dispuse să modifice legislaţia lor internă în sensul propunerilor ce li s'au făcut.

In ce priveşte metodele de control în materie de evaziune fiscale reese din răspunsurile date, că cele practicate în diferite ţări, sunt disparate şi ele au rezultat dintr'o înceată adaptare la împrejurări.

In rezumat, s'a ajuns la următoarele constatări şi propuneri: soluţia integrală a problemei evaziunii fiscale, ar trebui să fie realizată printr'o modificare profundă a legislaţiilor actuale.

Cum însă majoritatea statelor nu s'au arătat dispuse să procedeze la revizuirea legislaţiei lor fiscale şi deci a sistemului de impozite şi a măsurilor de reprimare, s'ar putea încheia tratate bilaterale, care, fără să necesite reforme mari, ar permite să se realizeze un control mai eficace.

Notăm, că în ultimul an, s'au încheiat mai multe convenţii între state pentru înlăturarea dificultăţilor ce provin, fie din cauza suprapunerii impozitelor, fie din cauza diferitelor măsuri de ordin fiscal.

Aşa, de ex., s'a încheiat o convenţie pentru regularea dublei impuneri într'un sens foarte larg, între Franţa şi Elveţia; un acord dintre Germania şi Olanda privitor la scutirea impozitului pe venit pentru beneficiile provenite din întreprinderile aeriene; o convenţie între Cehoslovacia şi Iugoslavia, relativă la drepturile de succesiune; un schimb de note între Statele Unite ale Americei şi Suedia cu scopul evitării dublei impuneri a beneficiilor navigaţiunii maritime, ş. a.

Societatea Naţiunilor, prin Comitetul său fiscal, a studiat şi legislaţiile respective din diferite ţări şi a ajuns la concluzia că ele nu au la bază principii generale şi nici categoriile principale de impozite — impozitul pe venit, impozitele fonciare, impozitul pe cifra de afaceri, etc. — nu formează un sistem logic şi articulat, care să ţină seamă de ansamblul intereselor sociale şi economice.

„Sistemele fiscale actuale sunt deci, rezultanta evenimentelor istorice, a inspiraţiilor economice şi sociale şi a posibilităţilor administrative", — iată ce se spune în raportul Comitetului fiscal al Societăţii Naţiunilor.

In cazul acesta, problema evaziunei fiscale, ca să poată fi practic rezolvată, urmează să fie şi la noi studiată, nu numai în legătură cu aparatul de control şi cu mijloacele de represiune, ci şi cu ameliorarea legislaţiei fiscale.

Diferendul italo-francez

Manifestaţiile anti-franceze în Italia continuă. Ele apar azi ca răspuns la unele manifestaţii anti-italiene de la Tunis şi din Corsica, şi din diferite localităţi din Franţa, provocate, după cum se ştie, de pretenţiunile teritoriale italiene în dauna Franţei, exprimate în mod zgomotos în parlamentul italian cu prilejul discursului contelui Ciano.

Desigur această tensiune italo-franceză nu poate bucura pe nimeni. Mai puţin încă pe noi românii. In afară de faptul că ea apasă asupra situaţiei internaţionale şi nu îngăduie o colaborare activă în serviciul păcei, este regretabil că două popoare, cu o origine comună, legate prin sacrificii de sânge comune şi menite să contribuie prin însuşirile lor respective la menţinerea civilizaţiei şi gloriei latine, să nu găsească o cale de înţelegere şi de colaborare. Se pare însă că, de la o vreme încoace relaţiile între popoare nu mai corespund nici legăturilor de sânge, nici amintirilor istorice, nici principiilor morale. Etica şi tradiţia dispar din ce în ce mai mult din politica internaţională care este în mod constant şi din ce în ce mai pronunţat dirijată de un egoism naţional rău interpretat, rău aplicat şi de multe ori exagerat până la şovinism ameninţător pentru liniştea, drepturile şi securitatea altora. Acordul de la Muenchen a dat într'adevăr satisfacţie unui principiu cu caracter naţional, dar el nu trebue considerat în ansamblul lui, ca un criteriu de drept internaţional sau, cum s'a spus, ca un punct de plecare pentru un viitor statut geografic european.

Nu trebue să se uite că origina acordului de la Muenchen a fost chestiunea sudeţilor germani cari formau o masă compactă la frontiera germană şi că, exagerările menţinute în acest acord precum şi cele consacrate prin arbitrajul dela Viena, consecinţă a acordului celor patru, nu mai reprezentau nici un principiu juridic nici unul etnic, ele nefiind de cât adevărate dictate înleznite de o situaţie internaţională dominată de o evidentă inegalitate de forţe capabile să intre în acţiune. Aşa fiind afirmaţia că acordul de la Muenchen ar fi punctul de plecare al unor generale revizuiri teritoriale şi că spiritul lui ar justifica recentele revendicări italiene, este cu totul inadmisibil.

Acordul de la Muenchen a fost sfârşitul unui capitol nu începutul şi tocmai fiindcă a fost considerat ca atare, el a fost admis de toată lumea care doreşte să înceteze odată tulburările vieţii internaţionale şi să înceapă o eră de pace şi de colaborare. Dacă opinia publică mondială ar fi bănuit că acordul de la Muenchen ar putea deveni izvorul unor noui tulburări, încurajarea unor noui pretenţiuni de revizuiri teritoriale, nimeni nu l-ar fi aprobat şi d-nii Daladier şi Chamberlain n'ar fi fost întâmpinaţi în ţările lor cu aclamaţiuni şi aprobări unanime.

Manifestaţiile anti-franceze din diferitele centre italiene nu sunt acoperite — cel puţin până acum — de autoritatea oficială. Dimpotrivă d. Ciano, a declarat din primul moment atât ambasadorului Franţei cât şi celui englez că guvernul italian nu poate fi făcut răspunzător de manifestaţiile populaţiei şi nici chiar de strigătele unor deputaţi.

Desigur, într'un regim totalitar ca cel din Italia fascistă, această explicaţie oficială nu este suficient de liniştitoare. Valoarea ei rămâne pur diplomatică şi n'ar putea fi întărită de cât dacă, prin urmările ei s'ar putea face dovada că într'adevăr nu există nici o corelaţie nici măcar sentimentală, între intenţiunile şi politica oficială şi agitaţiile unei părţi a populaţiei.

Ultimele manifestaţiuni anti-franceze, din Palermo, din Genua, din Torino şi din multe alte oraşe italiene care s'au putut desfăşura cu toată libertatea, nu sunt de natură să producă destinderea şi să îndepărteze îngrijorarea, aşa cum s'a putut crede că este intenţiunea guvernului italian în urma explicaţiilor date de contele Ciano.

Se afirmă că d. Ribbentrop, într'o întrevedere pe care a avut-o la Paris cu ambasadorul Italiei, ar fi recomandat o soluţie amiabilă a diferendului franco-italian.

Nu se poate şti la ce soluţie amiabilă a putut face aluzie d. Ribbentrop. Este evident că Franţa nu va accepta nici o soluţie care ar stârbi o parte cât de mică din teritoriul ei naţional.

E posibil însă ca, revendicările teritoriale italiene şi agitaţiile permise în susţinerea lor să nu fi fost de cât un mijloc de a se ajunge la alte avantagii de altă natură de cât teritoriale. S'a vorbit astfel de unele avantagii în canalul de Suez, de unele în Tunisia şi în Africa Orientală şi de altele în ce priveşte chestia spaniolă. Poate că d. Ribbentrop s'a gândit la o soluţiune în această direcţiune.

Sau poate că Germania n'ar vedea fără interes punându-se la ordinea zilei pe un plan mai vast problema colonială care i-ar permite să aducă în discuţie şi pretenţiunile ei fără a putea fi acuzată că tot ea a provocat o nouă tensiune internaţională. Declara-

(Continuare in pag. 2-a)

Un document istoric

D-nii von Ribbentrop ministrul de externe al Germaniei şi Georges Bonnet, ministrul de externe al Franţei, semnează convenţia dintre cele două naţiuni, în sala „Orologiului" din Quai d'Orsay

Ninge la Braşov şi imprejurimi

Braşov, 8 Decembrie

După câteva zile de ceaţă şi burniţă, astăseară a început să ningă la Braşov şi împrejurimi.

Pe munţi, zăpada s'a depus în strat gros.

Temperatura a scăzut brusc.

—xxx●xxx—

Ofiţeri cehoslovaci în vizită la Satu-Mare

Chust, 8 (Radio-Central). — *Ofiţerii de legătură ai guvernului Ucrainei Subcarpatice, colonel Lukas, locotenenţii Guljanic şi Pacany, precum şi colonelul Viet, comandantul jandarmeriei din Rusia Subcarpatică, au făcut ieri o vizită la Satu Mare, prefectului judeţului Satu Mare.*

Ofiţerii cehoslovaci au întors astfel vizita pe care le-au făcut-o săptămâna trecută, la Chust, prefectul judeţului Satu Mare.

D. colonel Coman Simion, prefectul judeţului şi comandantul regimentului 87 infanterie, care poartă numele „Cehoslovacia", a primit foarte călduros pe ofiţerii cehoslovaci şi a luat cu ei prânzul, la hotelul „Dacia".

—xxx●xxx—

Rectificarea frontierei dintre Ukraina Subcarpatică şi Ungaria

Chust, 8 (Rador).—Guvernul Ucrainei Subcarpatice duce actualmente negocieri cu guvernul ungar în vederea rectificării frontierei. Opt comune ucrainiene urmează să fie cedate Ucrainei Subcarpatice în schimbul a două mari comune ungare rămase în Ucraina Subcarpatică.

Guvernul Ucrainei Subcarpatice negociază deasemeni posibilitatea restabilirii comunicaţiilor feroviare ucraino—slovace prin Bulok şi Kosice, care se află actualmente pe teritoriul ungar.

Din sursă slovacă se anunţă că primul tren pe această linie va circula în ziua de 10 Decembrie.

—xxx●xxx—

Schimb de telegrame între d-nii Daladier şi Ribbentrop

Paris, 8 (Rador). — Trecând frontiera în Germania, d. von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului, a adresat d-lui Daladier o telegramă în care îi mulţumeşte pentru primirea deosebit de călduroasă ce i s'a făcut în Franţa.

D. Daladier a răspuns printr'o telegramă care arată cât de satisfăcut se simte că a putut lucra cu d. von Ribbentrop la realizarea declaraţiei franco-germane, ce contribue în mod util la apropierea dintre cele două ţări.

Traficanţi de devize condamnaţi în Italia la deportare

Roma, 8 (Rador). — *In urma minuţioasei anchete făcute în scandalul traficului de devize, ai cărui protagonişti au fost evreul Renato Sacerdoti şi perechea de falsi marchizi Godi di Godio, ministrul schimburilor şi devizelor a hotărît să aplice tuturor acuzaţilor, cu excepţia a doi din ei, pedepse băneşti mergând dela 5.000 lire la un milion lire.*

Evreul Sacerdoti, perechea Godi di Godio şi complicea lor Giovanna Orte vor fi în plus deferiţi comisiei provinciale, pentru a li se aplica pedeapsa deportării.

Suma de un milion de lire, sechestrată în momentul când s'a descoperit frauda, a fost reţinută pentru a fi scăzută din amenzile aplicate.

Conferinţa panamericană dela Lima

Lima, 9 (Rador). — D. Cordell Hull, ministrul afacerilor străine al Statelor Unite, a avut mai multe întrevederi cu diferiţi delegaţi la conferinţa panamericană.

In urma acestor întrevederi d-sa are impresia că ideia americană de a se creia o „alianţă morală" între toate statele Americei este acceptată în sudul Americei şi în America centrală, cu corectivul că nu trebuie să fie vorba de un pact sau organism cu caracter permanent.

Se crede a se şti că Statele Unite caută să stabilească dacă, la adăpostul acestei „alianţe morale" nu ar fi posibil să se semneze cu statele din vecinătatea Canalului Panama, sau cu cele de pe litoralul mării Caraibilor, pacte bilaterale de asistenţă mutuală.

Sforţările d-lui Hull par să tindă la clarificarea statelor sud-americane asupra semnificaţiei expresiilor „apărarea emisferică" şi „apărarea continentală", cari au fost interpretate în chip eronat, ca reprezentând o renaştere a „uniunei şi alianţei defensive".

Nu este exclus ca actuala conferinţă dela Lima să afirme, în declaraţii scrise, unitatea morală a naţiunilor americane şi hotărirea lor de a menţine prin toate mijloacele integritatea lor teritorială şi independenţa lor politică, proclamând principiul că dacă una singură din ele ar fi atacată s'ar ameninţa pacea întregei Americe.

In cercurile conferinţei circulă svonul că delegaţia braziliană ar avea intenţia să ceară condamnarea acestor măsuri de către conferinţă.

Intre alte chestiuni economice conferinţa va examina şi problema emigrării.

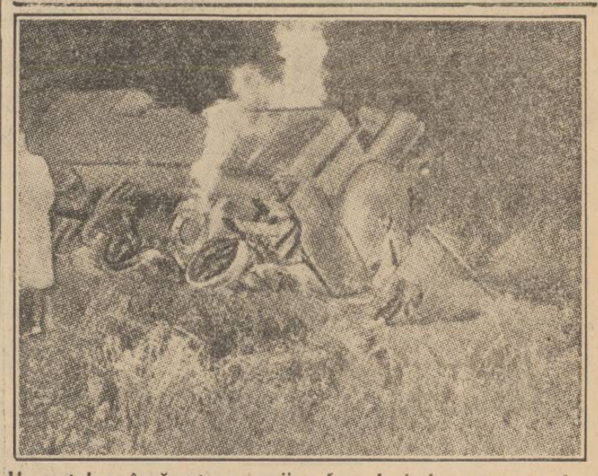

Un autobuz încărcat cu copii a fost lovit la o trecere de nivel la L'Oberger (Franţa), de un tren de marfă. Trenul s'a răturnat, autobuzul a fost sdrobit, trei copii omoriţi şi numeroşi alţii, grav răniţi

Taifun violent în insulele Filipine

Manilla, 8 (Rador). — Un violent taifun s'a abătut asupra regiunii sud estice a insulei Luzon, din arhipelagul Filipinelor.

Taifunul a cauzat mari pagube în şapte provincii. Comunicaţiile sunt întrerupte. Numeroase sate şi oraşe au fost inundate.

Sunt 19 morţi. Mai multe mii de persoane au rămas fără adăpost.

Sapte lucrători omorâţi de surparea unei galerii într'o mină

Quebec, 8 (Rador). — In minele de cărbuni Thetford din apropiere de Bell Asbestos s'a produs surparea unei galerii.

Şapte lucrători mineri au fost omoriţi.

—xxx●xxx—

O secţie de votare în ţinuturile sudete

FILME

Văduva este atât de crunt lovită de moartea neaşteptată a soţului, încât se hotărăşte să aleagă ea însăşi coroana ce va simboliza lacrimile sale eterne.

In localitate, o singură florărie.

— Vei pune o panglică din cea mai fină mătase. Pe amândouă părţile vei scrie cu litere de aur de optsprezece carate următoarele cuvinte: „Dormi în pace". Insă, pe una din părţi vor fi literele mai mici, ca să încapă, dacă va mai fi loc, şi cuvintele: „Ne vom întâlni în ceruri".

— No, scriţi pe hirtii... Se nu facem greşeli, che nu înţelegem bine, zice florarul stabilit de curând în ţară.

Neconsolata soţie ia tocul şi scrie, silindu-se ca textul să fie cât mai citeţ şi negustorul cât mai edificat:

„Dormi in pace (pe amândouă părţile). Ne vom întâlni în ceruri (dacă va mai fi loc).

In timpul serviciului religios, în clipa când emoţiunea asistenţei atinsese culmea, văduva, aplecată pe sicriu, simte că se înăbuşe de durere şi dă vălul de crep la o parte.

Ochii îi alunecă pe panglica dela căpătâiul răposatului.

Un ţipăt — şi se rostogoleşte în braţele familiei.

Luminile făcliilor erau concurate de strălucirea inscripţiei de aur: „Dormi în pace pe amândouă părţile. Ne vom întâlni în ceruri dacă va mai fi loc".

Don José

In corpul ziarului:

Mişcare in magistratură

Noui consilieri şi procurori la Inalta Curte de casaţie şi Curtea de apel, preşedinţi, procurori, judecători şi ajutori de judecători

Intărirea regiunilor de graniţă

de N. BATZARIA

Adevărul cuprins în vechia zicătoare că „pofta vine mâncând", primeşte o nouă confirmare în atitudinea adoptată de presa dela Budapesta şi de exponenţii şovinismului maghiar. Imprejurări recente şi cunoscute au dat Ungariei putinţa să-şi lărgească frontierele înspre Nord, anexând teritorii, pe care nu le-ar fi putut cuceri cu puterea armelor şi care — trebue adăogat — nu i s'ar fi cuvenit după principiile dreptăţii. Sunt teritorii cu majoritate nemaghiară şi a căror populaţie n'are amintiri tocmai frumoase din vremea de odinioară.

Totuşi, acest succes neaşteptat, care a căzut ca o adevărată pomană, a aţâţat şi mai mult pofta ungurilor. Acum ei îşi îndreaptă cu o stăruinţă şi mai mare privirile şi veleităţile lor şi asupra teritoriilor dela celelalte puncte cardinale. In deosebi, asupra Ardealului.

Hărţile şi statisticile alcătuite de ei înşişi, de autorităţile maghiare din trecut, dovedesc în mod neîndoelnic şi precis că, în ce priveşte Ardealul, nu pot invoca principiul drepturilor naţionale. Din punct de vedere numeric, românii formează în Ardeal o impunătoare majoritate absolută.

Ştim însă că şovinismul maghiar pune mai ales punctul pe aşa zisele drepturi istorice, precum şi pe opera lor de civilizaţie, pe înfăptuiri în domeniul cultural şi economic.

Nu ne oprim acum asupra aşa ziselor drepturi istorice. Pomenind numai că afirmaţia cum că maghiarii ar fi stăpânit Ardealul o mie de ani fără întrerupere cuprinde o nepermisă exagerare, desminţită de adevărul faptelor, adică de istoria statului şi poporului maghiar, mai relevăm că drepturile istorice, care n'au la bază drepturile naţionale şi constau într'o stăpânire cu forţa brutală a populaţiilor alogene, nu pot fi socotite câtuşi de puţin ca o îndreptăţire a pretenţiilor şi veleităţilor ce se pun înainte.

Decât astfel de drepturi, trag mai greu în cumpănă înfăptuirile în domenii superioare de activitate — în domeniul cultural, economic, în acea operă de civilizaţie, care ridică un popor din starea înapoiată şi-l face apt pentru a păşi pe drumul progresului.

Cercetând lucrurile din acest punct de vedere, ajungem la constatarea că maghiarii nu puteau da ceeace n'aveau ei înşişi. Civilizaţia lor este de împrumut. O civilizaţie maghiară, care să se fi tradus prin creaţiuni originale, precum şi pe opera lor de civilizaţie, pe înfăptuiri în domeniul cultural şi economic.

(Continuare in pag. 2-a)

M. S. Regina Maria a Iugoslaviei a sosit la Londra

Londra, 8 (Rador). — *M. S. Regina Maria a Iugoslaviei a sosit azi la ora 16, la Londra. In gară, Regina Maria a fost primită de Principesa Olga şi de ministrul Iugoslaviei la Londra.*

Vizita are un caracter privat.

D. Mussolini a cunoscut şi aprobat din Octombrie clauzele declaraţiei franco-germane

In corpul ziarului, textul comentariului autorizat italian în legătură cu declaraţia franco-germană.

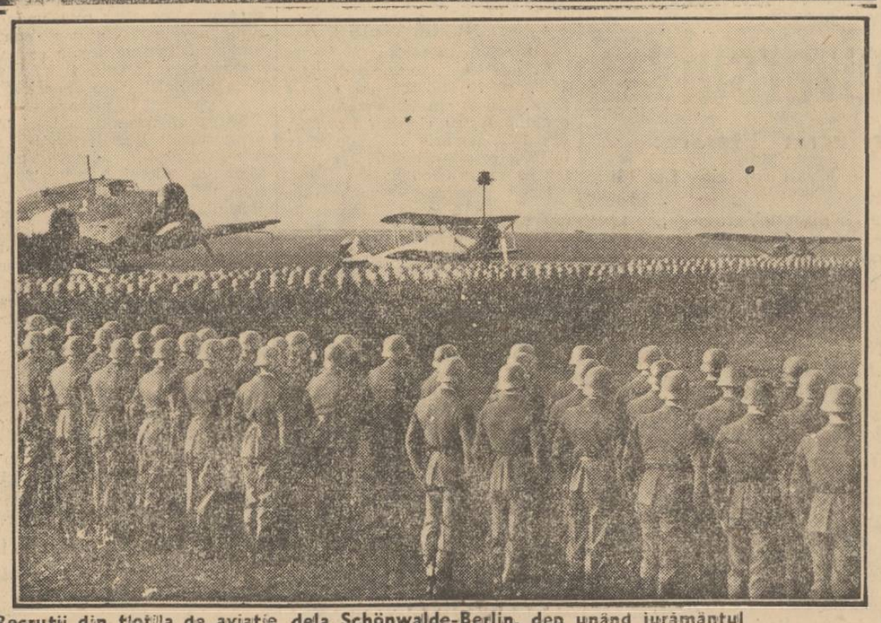

Recruţii din flotila de aviaţie dela Schönwalde-Berlin, depunând jurământul